

[Wilhelm]

ring af tjenestepistol. Det må være muligt at få opklaret det faktiske hændelsesforløb i disse situationer. Efter politiets fremstilling blev politibilen parkeret på afstand, for at betjentene kunne inspicere et bål i nabogaden. Efter de unges fremstilling fløj betjentene ud af bilen med trukne knipler vendt mod de unge, som var i færd med at fyre fyrværkeri af, og aktionen havde intet at gøre med bålet i nabogaden. Politibilens placering synes at støtte de unges forklaring. Forløbet må kunne klarlægges, da der skal have været et halvt hundrede vidner.

Hvad skudepisoden angår, blev skuddene affyret som varselsskud op i luften. De unge hævder, at der blev skudt mod og gennem vinduerne, og at der er fundet skudhuller og projektiler. Forløbet må kunne klarlægges.

Desuden har pressefotografer og journalister hævdet, at politiet nytårsaften under fremrykningen gennem Stengade og Baggesensgade brugte en af de unge som skjold, jfr. således Politiken og Aktuelt den 2. januar 1983.

I den forbindelse udtaler den vagthavende i beredskabsafdelingen til Information den 3. januar 1983: »Jeg er ikke sikker på, at det billede taler sandt. Det er sikkert en helt almindelig anholdelse, og så har en fotograf taget det billede. Men der er intet til hinder for, at politiet kan bruge en anholdt som skjold, hvis politiet føler sig i livsfare.« Også dette forløb bør klarlægges. For det første, om det er rigtigt som hævdet i Politiken og Aktuelt, at politiet brugte en anholdt som skjold. For det andet, om det kan være korrekt, hvad den vagthavende citeres for, at der intet er til hinder for, at politiet kan bruge en anholdt som skjold. Det kan formentlig da ikke være korrekt. På fotografiet ses mindst 15 bevæbnede og beskyttede politifolk, mens den anholdte er fuldstændig ubeskyttet. Det kan da formentlig ikke være rigtigt, at borgere, som tilfældigt anholdes under optøjer, vilkårligt skal kunne benyttes som skjold for det politi, som er ansat og udstyret til at tage sig af den slags opgaver.

Hvad angår politiets objektivitet, så skal jeg erindre om, at politiet og dermed justitsministeriet i månedsvis hårdnakket benægtede anvendelsen af det livsfarlige »blokade-greb«, indtil der forelå fotografisk dokumentation for dets anvendelse. Jeg skal erindre om anvendelsen af provokatør ved Steins

Laboratorium, som nær havde bragt situationen ud af kontrol, og som blev benægtet og søgt tilsløret af politiaktionens ledelse, indtil de demonstrerende tilfældigvis kunne afsløre provokatørens identitet.

Jeg skal erindre om politiledelsens fremstilling af begivenhederne ved rydningen af gummifabrikken på Nørrebro for et år siden, som blev klart dementeret ved filmdokumentation i TV-Avisen.

Og jeg skal erindre om, at politiledelsen ved samme lejlighed hævdede, at anvendelsen af tåregas var sket i overensstemmelse med reglementet. Da jeg derefter offentliggjorde tåregasreglementets sikkerhedsbestemmelser, kunne enhver se, at det ikke var korrekt. Dengang ville justitsministeren ikke uden videre tage stilling til, om reglementet var overtrådt. Det skulle undersøges. Resultatet af denne undersøgelse har vi endnu ikke hørt noget til. Det vil jeg gerne benytte lejligheden til at efterlyse.

Hvis ministerens drøftelser med Københavns politidirektør medfører, at politiet tager »skrappere midler« i brug ved de bebudede ejendomsrydninger, kan det kun bestyrke frygten for, at situation kommer helt ud af kontrol.

Det er værd at erindre, at København for 12–15 år siden oplevede langt flere ejendomsbesættelser end nu, uden at politiet nogen sinde tog tåregas eller »skrappere midler« i anvendelse. Det er især værd at erindre, at disse besættelser, »slumstorme«, opførte øjeblikkelig, da metemet, de unges manglende tag over hovedet, omsider blev bare delvis afhjulpet ad politisk vej ved »slumstormerparagraffen« i boliglovgivningen.

Optrapningen, som den vi nu er vidne til på Nørrebro, har altid været resultat af en vekselvirkning. Man kan næppe hindre de forskellige cowboy-politikere i straks at trække blank og kræve dette og hint uden at undersøge sagen, men ministeren, som frygter, at fortsat optrapning ender i drab, burde være interesseret i en uvildig undersøgelse.

For resten er det da tankevækkende, så roligt der har været omkring Christiania i al den tid, politiet har haft nok at gøre med konfrontationer med BZerne.

Besvarelse (12/1 83):